

KRISTINA TESKOVÁ

SCÉNÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI

ZŠ dr. M. Tyrše, Hlučín

Vypracovali: H. Dziehlová, E. Kašparová, Š. Grygar, M. Plaček

Nahrávka pořízena dne 21. 5. 2025 v Ostravě v rádiu ČAS ROCK

Paní Kristina Tesková se narodila 5.srpna 1939 v Hlučíně, kde také celý život žije. Obyvatelé Hlučina za druhé světové války patřily k německé říši, muži proto museli nastoupit do Wehrmachtu a ženy zůstaly samy s dětmi. Byla to určitě hrozná doba, je však překvapivé, jak si šestileté dítě dokáže vybavit i krásné vzpomínky. Takto například popisuje malá Kristina shazování tzv. Clutters - hliníkových pásek sloužících ke zmatení radarových systémů nepřítele.

“ Když hučely sireny, tak jsme děcka schválně litaly ven, jsme chtěly chytat ty stříbrné stromečky, co padaly z letadel. “

Přichází jaro 1945, válka sice pomalu končí, ale pro rodinu to bylo jedno z nejnáročnějších a nejnebezpečnějších období. ... blíží se Rudá armáda...

“Rusové budou vraždit ženy a děti a budou znásilňovat, a proto vám radíme abyste všichni odešli.”

Rodina paní Teskové se ukryla na faře v moravských Štítech. Když válka skončila, vraceli se domů vlakem.

„Málem mohlo dojít k tragédii. Jsem se probudila a volala jsem. „Mutti, ich muss pullen [já potřebuju čůrat]”.. nahlas. Ale v tom, úplně začala taková hrůza, řvali čeští chlapi. „CO? My tu máme germánku, pryč s ní!” Předtím totiž říkali, jak se těch nenáviděných Němců zbavit, jak je stáhnout z kůže a nasolit a nějakou hroznou smrt vymysleli na ně, a v tom děcko šestileté zavolá: „Maminko, já potřebuju čůrat”... německy. Tak mě chytli a strkali mě ven z okna, máma s křikem za nimi, chytla mě za nohy, a opravdu se jí podařilo mě od těch divokých odtrhnout. No ale zastal se těch nás Němců jeden člověk, který jel z koncentráku. Měl ještě to oblečení koncentrákové, tak ten řekl těm chlapům: „Lidi, nestydíte se mstít se na dítěti?”

Ani po válce to nebylo jednoduché, opět se sice otevřely školy, ale v bývalém německy hovořícím Hlučíně musely všechny děti nastoupit do škol českých.

“Nesmíme promluvit německy, musíme mluvit enom česky. Ale česky jsme neuměli, takže jsme většinou mlčeli.”

Paní Tesková navzdory tomu, co během svého dosavadního života prožila, zůstává stále usměvavá. A toto je její vzkaz pro naši mladou generaci....

„Abyste všichni uvažovali, co je správné a snažili se udělat ten svět lepší”